

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

23 maart 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren Freddy Van Gaever en Jan Penris –

over de toekomst van de kerncentrales voor de energiebevoorrading van Vlaanderen

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de federale wet houdende de geleidelijke uitstap uit kernenergie voor industriële elektriciteitsproductie, die in 2003 van kracht werd, en waarmee het lot van de kernenergie, ook in Vlaanderen, principieel beslecht leek;

- overwegende dat vandaag het debat heropend moet worden om een aantal redenen:

1° het economische belang van de kern-energiesector is niet te onderschatten, niet in het federale België, en zeker ook niet in de deelstaat Vlaanderen. In heel België zijn er twee grote sites actief die over een totaal van zeven reactoren beschikken. Zij zorgen samen voor een totale productie van 44 miljard kilowattuur, wat overeenkomt met 55,1% van de totale elektriciteitsproductie van het land (ter vergelijking: waterkracht en wind-energie leveren 2,1% van onze elektriciteits-behoefte, stookolie levert 2,3%, steenkool 13,9% en gas 26,6%);

2° na de inwerkingtreding van de federale wet houdende de geleidelijke uitstap uit kern-energie voor industriële elektriciteitspro-ductie werd inmiddels ook het Kyoto-verdrag van toepassing. Dat bepaalt dat de totale emissie van de broeikasgassen, in het bij-zonder CO₂, drastisch naar omlaag moet (tegen 2012 zou er een daling van 7,5% gere-aliseerd moeten zijn). Voor de elektriciteits-sector betekent dat concreet dat het aandeel van de productie op fossiele brandstoffen zal moeten dalen. Dat kan alleen wanneer het relatieve aandeel van andere productie-grondstoffen drastisch omhoog gaat. Op dat moment komt kernenergie terug in beeld. Kernenergie genereert immers geen broei-kassen. Dankzij kernenergie heeft ons land één van de laagste CO₂-emissies per kilo-wattuur in Europa. Onze elektriciteitspro-ductenten produceren nu, dankzij het grote aandeel van kernenergie, minder dan 270 gram CO₂ per kilowattuur, terwijl het Euro-pese gemiddelde rond de 400 gram ligt. Het uitstappen uit de kernenergie zou het totale aantal CO₂-emissies in ons land met 20% doen stijgen;

3° de Vlaamse industrie vraagt daarenboven dat de prijs van de elektriciteit competitief zou blijven, dat wil zeggen: laag en stabiel. Uiterekend de productiekosten van de nucleaire kilowattuur zijn stabiel en com-petitief (met drie eurocent per kilowatt de laagste van alle productiealternatieven). In die kosten is overigens ook al het aandeel voor ontmanteling en afvalbeheer inbegre-pen. Ook de prijs van de splijtstof is stabiel, in tegenstelling tot de prijsgevoeligheid van aardgas. Nu al staat vast dat het doorvoeren van de uitstap uit de kernenergie de concu-rrentiepositie van de Vlaamse economie ern-stig zou aantasten;

4° de recente geopolitieke crisissen hebben nogmaals aangetoond dat de kosten van de klassieke fossiele brandstoffen een steeds stijgende tendens blijven vertonen. Daar-enboven is de geopolitieke instabiliteit dik-wijls het grootst in die regio's die de groot-ste leveranciers van deze brandstoffen zijn. Energieafhankelijkheid van deze regio's is derhalve geen optie. Daarenboven blijken de strategische oliereserves binnen 50 jaar uitgeput te zijn;

5° langzaam wordt duidelijk dat de poging om de Vlaamse elektriciteitsbehoefte te dek-ken zonder kernenergie, niet realistisch is. Vooreerst is het theoretische potentieel aan hernieuwbare energiebronnen beperkt. Als men het saldo volledig zou willen financie-ren met gas of steenkool, zou men enkel de uitstoot van broeikasgassen verhogen en een nog hogere energieafhankelijkheid tot gevolg hebben. Elektriciteit invoeren is ook geen oplossing, juist omdat een groot deel van de ingevoerde elektriciteit juist gepro-duceerd wordt via kernenergie;

6° het grote argument van de tegenstanders van de kernenergie, destijds bij de bespre-king van de federale wet op de uitstap, was dat de aanmaak van elektriciteit via kern-centrales "onveilig" zou zijn. Nochtans zijn de producenten van kernenergie in Vlaan-deren (en overigens in heel Europa) zich bijzonder bewust van het veiligheidsrisico. Veiligheid blijft dé prioriteit voor deze pro-ductenten. Een veilige uitbating van de kern-centrales biedt immers niet alleen een garan-

tie voor de bescherming van de bevolking, het personeel en het leefmilieu, maar ook voor de goede werking van de installaties op lange termijn. De veiligheid van de Vlaamse kerncentrales wordt verzekerd door Electabel en de autoriteiten (FANC en AVN) die er streng over waken dat alle federale en internationale standaarden gerespecteerd worden. De Vlaamse kerncentrales zijn al meer dan 25 jaar in bedrijf zonder enig gevaar voor de bevolking en de werknemers. (Ter vergelijking, het aantal kompels dat wereldwijd sterft bij het ophalen van steenkool bedraagt jaarlijks ettelijke duizenden);

7° ook het probleem van het kernafval is beheersbaar. Er bestaan afdoende technische oplossingen voor het beheer van het kernafval. Het totale Belgische (sic) kernpark produceert ongeveer 500 gram radioactief afval per jaar en per inwoner, waarvan 15 gram hoogradioactief afval (dit is een kwart van de inhoud van een balpen). De financiering van de verdere verwerking van dit afval is al volledig gegarandeerd. Het uitstappen uit de kernenergie zal op geen enkele manier verhinderen dat het kernafval hoe dan ook beheerd moet blijven;

– overwegende dat:

1° we in de nabije toekomst steeds meer elektriciteit nodig zullen hebben. Alle totnogtoe georganiseerde besparingsprojecten zoals isolatie en spaarlampen vormen slechts een druppel op een gloeiende plaat. Het wegverkeer zal mettertijd voor een groot gedeelte overschakelen op elektriciteit als energiebron. De bestaande plannen voor de productie van hybride wagens in het bijzonder zijn een duidelijk bewijs daarvan. De batterijen die voor dergelijke auto's nodig zijn, zullen gedeeltelijk opgeladen worden door elektriciteit en gedeeltelijk door het omvormen van kinetische energie (afremmen door middel van generatoren);

2° de windmolens nog geen voldoende resultaat bieden;

3° we niet alleen heel wat banen in eigen land schrappen door uit de nucleaire sector te stappen, maar we ook de daarmee samen-

hangende knowhow verliezen. De toekomst van talrijke goed opgeleide specialisten waarover we momenteel beschikken komt erdoor in het gedrang;

– vraagt de Vlaamse Regering:

1° er bij de federale regering op aan te dringen de wet houdende de geleidelijke uitstap uit kernenergie voor industriële elektriciteitsproductie ongedaan te maken;

2° de mogelijkheid en de noodzakelijkheid van de bouw van extra nucleaire centrales in Vlaanderen te onderzoeken;

3° de nodige stappen te ondernemen om de kernenergiepolitiek volledig te regionaliseren.

Freddy VAN GAEVER

Jan PENRIS
